Td028_16

Αχ, όλις οι νιες παντρεύτηκαν κι πήρανι λιβέντες
παντρεύτηκα, *αχ*, κι γω η νια
αχ, παντρεύτηκα κι γω η νια κι πήρα βιρανιάρη[1]
τον μαγειρεύω δε δειπνάει
αχ, τον μαγειρεύω δε δειπνάει τον στρώνω δεν κοιμάται.
Σήκω βιράνη μ' πλάγιασι
αχ, σήκω βιράνη μ' πλάγιασι σήκω γκρεμίσ' κι πέσε
κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ'
αχ, κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ' στον αργυρό μ' τον κόρφο
να πιάσ'ς το Μάη μι τη δροσιά
αχ, να πιάσ'ς το Μάη μι τη δροσιά το Μάη μι τα λουλούδια
όλον υγειά κι όλο χαρά.

΄Ολις οι νιες παντρεύτηκαν κι πήρανι λιβέντες
παντρεύτηκα κι γω η νια κι πήρα βιρανιάρη
τον μαγειρεύω δε δειπνάει τον στρώνω δεν κοιμάται.
Σήκω βιράνη μ' πλάγιασι σήκω γκρεμίσ' κι πέσε
κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ' στον αργυρό μ' τον κόρφο
να πιάσ'ς το Μάη μι τη δροσιά το Μάη μι τα λουλούδια
όλον υγειά κι όλο χαρά.

[1] Βιρανιάρης>βερεμιάρης, βιράνης>βερέμης= ο φυματικός , ο «χτικιάρης» : από το τουρκικό verem= η φθίση. Το τραγούδι αυτό είναι ίσως το μοναδικό δημοτικό τραγούδι όπου γίνεται ρητή αναφορά στην συγκεκριμένη αρρώστια, παρόλο που ως γνωστό υπήρξε για αιώνες μια από τις κύριες αιτίες θανάτου.
(βλ. Μιράντα Τερζοπούλου, Η εικόνα της φυματίωσης μέσα από την νεοελληνική λογοτεχνία, Πρακτικά Πανελλήνιου Ιατρικού Συμποσίου «Φυματίωση. Παρελθόν, παρόν και μέλλον», Αθήνα 1995, σ.117). Όταν η λέξη δεν χρησιμοποιείται κυριολεκτικά σημαίνει τον εντελώς αδύναμο άντρα, με όψη φθισικού, που αδυνατεί να ανταποκριθεί στοιχειωδώς στο ρόλο του.